

SỐ 262

KINH DIỆU PHÁP LIÊN HOA

Hán dịch: Đời Hậu Tần, Tam tạng Pháp sư Cưu-ma-la-thập, người nước Quy Tư.

QUYỂN 1

Phẩm 1: TỰA

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ Đức Phật ở núi Kỳ-xà-quật thành Vương xá cùng các đại Tỳ-kheo đủ một vạn hai ngàn người. Các vị đều là bậc A-la-hán, các lậu đã hết, không còn phiền não, việc lợi mình đã xong, dứt hết các ràng buộc trong các cõi, tâm được tự tại. Tên của các vị là A-nhã Kiều-trần-như, Ma-ha Ca-diếp, Đà-gia Ca-diếp, Na-đề Ca-diếp, Xá-lợi-phất, Đại Mục-kiền-liên, Ma-ha Ca-chiên-diên, A-nậu-lâu-đà, Kiếp-tân-na, Kiều-phạm-ba-đề, Ly-bà-đa, Tất-lăng-già-bà-ta, Bạc-câu-la, Ma-ha Câu-si-la, Nan-đà, Tôn-đà-la-nan-đà, Phú-lâu-na Di-đa-la-ni Tử, Tu-bồ-đề, A-nan, La-hầu-la... là những đại A-la-hán được nhiều người biết đến.

Lại có hai ngàn bậc Hữu học và Vô học, Tỳ-kheo-ni Ma-ha Ba-xà-ba-đề cùng sáu ngàn quyển thuộc, thân mẫu của La-hầu-la là Tỳ-kheo-ni Gia-thâu-đà-la cùng các quyển thuộc.

Tám vạn Đại Bồ-tát đều là bậc không thoái chuyển nơi quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chứng pháp Đà-la-ni, giỏi tài biện thuyết, chuyển pháp luân không thoái chuyển, từng cúng dường vô lượng trăm ngàn chư Phật, vun trồng cội gốc công đức nơi các Đức Phật, thường được chư Phật ngợi khen, dùng đức từ tu thân, chứng nhập trí tuệ của Phật, thông đạt đại trí đến được bờ kia, tiếng khen khắp vô lượng thế giới, độ được vô số trăm ngàn chúng sinh.

Tên các vị đó là Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi, Bồ-tát Quán Thế Âm, Bồ-tát Đắc Đại Thế, Bồ-tát Thường Tinh Tấn, Bồ-tát Bất Hưu Tức, Bồ-tát Bảo Chưởng, Bồ-tát Dược Vương, Bồ-tát Dũng Thí, Bồ-tát Bảo Nguyệt, Bồ-tát Nguyệt Quang, Bồ-tát Mãn Nguyệt, Bồ-tát Đại Lực, Bồ-tát Vô Lượng, Bồ-tát Việt Tam Giới, Bồ-tát Bạt-đà-bà-la, Bồ-tát Di-lặc, Bồ-tát Bảo Tích, Bồ-tát Đạo Sư... đủ tám vạn Đại Bồ-tát như vậy.

Lúc bấy giờ có Thích Đề-hoàn Nhân cùng hai vạn Thiên tử quyển thuộc. Lại có Thiên tử Nguyệt Minh, Thiên tử Phổ Hương, Thiên tử Bảo Quang, bốn Đại thiên vương cùng một vạn Thiên tử quyển thuộc, chủ cõi Ta-bà là các Phạm thiên vương, Thi-khí Đại phạm, Quang Minh Đại phạm... cùng một vạn hai ngàn vị Thiên tử quyển thuộc.

Có tám Long vương là Nan-đà Long vương, Bạt-nan-đà Long vương, Ta-già-la Long vương, Hòa-tu-kiết Long vương, Đức-xoa-ca Long vương, A-na-bà-đạt-đa Long vương, Ma-na-tư Long vương, Ưu-bát-la Long vương cả bảy đều cùng một số trăm ngàn

quyển thuộc.

Có bốn vị Khẩn-na-la vương là Pháp Khẩn-na-la vương, Diệu Pháp Khẩn-na-la vương, Đại Pháp Khẩn-na-la vương, Trì Pháp Khẩn-na-la vương đều cùng bao nhiêu trăm ngàn quyển thuộc.

Có bốn vị Càn-thát-bà vương là Nhạc Càn-thát-bà vương, Nhạc Âm Càn-thát-bà vương, Mỹ Càn-thát-bà vương, Mỹ Âm Càn-thát-bà vương đều cùng bao nhiêu trăm ngàn quyển thuộc.

Có bốn vị A-tu-la vương là Bà Trĩ A-tu-la vương, Khư-la-khiên-đà A-tu-la vương, Tỳ-ma-chất-đa-la A-tu-la vương, La-hầu A-tu-la vương đều cùng bao nhiêu trăm ngàn quyển thuộc.

Có bốn vị Ca-lâu-la vương là Đại Uy Đức Ca-lâu-la vương, Đại Thân Ca-lâu-la vương, Đại Mãn Ca-lâu-la vương đều cùng bao nhiêu quyển thuộc.

Vua A-xà-thế, con bà Vi-đề-hy cùng bao nhiêu trăm ngàn quyển thuộc, tất cả đều đánh lễ dưới chân Phật rồi lui ngồi một bên.

Lúc bấy giờ Thế Tôn, được bốn chúng vây quanh cung kính cúng dường, tôn trọng khen ngợi, liền vì các Bồ-tát nói kinh Đại thừa tên là Vô Lượng Nghĩa Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ Niệm.

Nói kinh xong, Phật ngồi kiết già nhập chánh định “Vô lượng nghĩa xứ”, thân tâm không lay động. Khi đó trời mưa hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la, hoa Mạn-thù-sa, hoa Ma-ha mạn-thù-sa, rải khắp Phật cùng đại chúng. Khắp các cõi Phật vang lên sáu thứ chấn động. Lúc bấy giờ Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân và các Tiểu vương cùng Chuyển luân thánh vương, tất cả đại chúng trong chúng hội được trông thấy việc chưa từng có, chắp tay nhất tâm hoan hỷ chiêm ngưỡng Phật.

Bấy giờ, từ lòng trắng giữa chân mày Phật phóng hào quang chiếu khắp một vạn tám ngàn cõi ở phương Đông, dưới chiếu đến địa ngục A-tỳ, trên thấu đến trời Sắc cứu cánh. Từ nơi cõi này thấy được hết cả sáu loài chúng sinh ở các cõi kia. Lại thấy các Đức Phật hiện ở các cõi kia và nghe được các Đức Phật ấy giảng nói kinh pháp. Cũng thấy được các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di ở các cõi kia tu hành đắc đạo. Lại thấy các Đại Bồ-tát dùng các nhân duyên, các tín giải, các tướng mạo mà tu hạnh Bồ-tát. Lại thấy các Đức Phật nhập Niết-bàn. Lại thấy sau khi chư Phật nhập Niết-bàn, xá-lợi của Phật được dựng tháp bằng bảy báu để phụng thờ.

Khi ấy Bồ-tát Di-lặc nghĩ rằng: “Hôm nay vì nhân duyên gì Đức Thế Tôn hiện thân biến tướng có điềm lành này? Việc Phật nhập chánh định thị hiện điều hy hữu không thể nghĩ bàn này nên đem hỏi ai, ai có thể đáp được?”

Lại nghĩ: “Pháp vương tử Văn-thù-sư-lợi là bậc đã từng gần gũi cúng dường vô lượng chư Phật thời quá khứ chắc đã trông thấy tướng hy hữu này, vậy ta nên hỏi.”

Lúc đó các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Quỷ, Thần đều nghĩ rằng: “Tướng thần thông sáng chói của Phật thị hiện đây nên đem hỏi ai?”

Bấy giờ muốn tự giải quyết chỗ nghi của mình, Bồ-tát Di-lặc lại quán sát tâm niệm của bốn chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di và cả Trời, Rồng, Quỷ, Thần trong chúng hội bèn hỏi Văn-thù-sư-lợi rằng:

– Vì nhân duyên gì mà Phật thị hiện tướng thần thông lành tốt, phóng ánh sáng lớn soi khắp một vạn tám ngàn cõi ở phương Đông, thấy được tất cả các cõi Phật trang nghiêm như vậy?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Rồi Bồ-tát Di-lặc muốn làm rõ lại ý nghĩa này, dùng kệ hỏi:

*Văn-thù-sư-lợi!
Đạo sư cố chi
Lông trắng giữa mày
Chiếu sáng khắp soi?
Mưa hoa Mạn-đà
Cùng Mạn-thù-sa
Gió thơm Chiên-đàn
Đẹp lòng đại chúng.
Vì nhân duyên ấy
Đại địa nghiêm tịnh,
Và thế giới này
Sáu thứ vang lên.
Bấy giờ bốn chúng
Đều rất vui mừng,
Thân tâm thư thái
Thật chưa từng có.
Ánh sáng giữa mày
Soi thấu phương Đông,
Vạn tám ngàn cõi
Đều như sắc vàng.
Từ ngục A-tỳ
Đến trời Hữu đảnh,
Trong các thế giới
Lục đạo chúng sinh,
Sống chết về đâu
Nghịệp duyên lành dữ,
Quả báo tốt xấu
Đều thấy rõ ràng.
Lại thấy chư Phật
Thánh chúa sư tử,
Diễn thuyết kinh điển
Nhiệm mâu bặc nhất.
Tiếng giảng thanh tịnh,
Giọng nói dịu êm,
Dạy bảo Bồ-tát
Vô số ức vạn.
Phạm âm thâm diệu,
Khiến người ưa nghe
Ở mỗi thế giới
Giảng nói chánh pháp
Dùng các nhân duyên
Cùng nhiều thí dụ,
Làm rõ Phật pháp
Giác ngộ chúng sinh.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu người bệnh khổ
Chán già, bệnh, chết,
Phật nói Niết-bàn
Dứt sạch các khổ.
Nếu người có phúc
Từng cúng dường Phật
Chí cầu thắng pháp,
Thì nói Duyên giác.
Nếu có Phật tử
Tu tập các hạnh
Cầu Tuệ vô thượng
Thì nói Tịnh đạo.
Văn-thù-sư-lợi!
Nay tôi tại đây
Thấy nghe như vậy
Và ngàn ức việc
Cũng nhiều như thế,
Xin nói sơ lược:
Tôi thấy cõi kia
Hằng sa Bồ-tát
Dùng các nhân duyên
Mà cầu Phật đạo.
Hoặc tu bố thí
Vàng, bạc, san hô
Ngọc trai, như ý
Xa cừ, mã não,
Kim cương báu vật
Tôi tớ, xe cộ,
Kiệu, cán lộng lẫy,
Hoan hỷ bố thí
Hồi hướng Phật đạo
Nguyện chứng bậc ấy,
Bậc nhất ba cõi
Được chư Phật khen.
Hoặc có Bồ-tát
Xe báu bốn ngựa
Trang trí tàng lọng
Đem ra bố thí.
Lại thấy Bồ-tát
Bố thí thân mình
Kể cả vợ con
Cầu đạo Vô thượng
Lại thấy Bồ-tát
Đầu mất thân thể,
Vui vẻ bố thí

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cầu trí tuệ Phật.
Văn-thù-sư-lợi!
Tôi thấy các vua
Qua đến chỗ Phật
Hỏi đạo Vô thượng,
Rời xa lạc thú
Cung điện vương phi
Cạo bỏ tóc râu
Mà mặc pháp phục.
Lại thấy Bồ-tát
Hiện thân Tỳ-kheo
Ở nơi thanh vắng
Thường tụng kinh điển.
Lại thấy Bồ-tát
Dũng mãnh tinh tấn
Vào sâu trong núi
Tư duy Phật đạo.
Thấy người ly dục
Ở nơi vắng vẻ
Chuyên tu thiền định
Chứng năm thân thông.
Lại thấy Bồ-tát
Chấp tay thiền định,
Dùng ngàn vạn kệ
Khen các Pháp vương.
Lại thấy Bồ-tát
Trí sâu chí bền,
Hay hỏi chư Phật
Nghe pháp thọ trì.
Lại thấy Phật tử
Định tuệ đầy đủ,
Dùng nhiều thí dụ
Vì chúng giảng pháp,
Vui thích nói pháp
Giáo hóa Bồ-tát
Phá dẹp ma binh
Đánh rên trống pháp.
Lại thấy Bồ-tát
Lặng yên trầm mặc,
Trời, Rồng cung kính
Cũng chẳng vui mừng.
Lại thấy Bồ-tát
Nơi rừng phóng quang,
Cứu khổ địa ngục
Khiến vào Phật đạo.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại thấy Phật tử
Ít khi ngủ nghỉ,
Kinh hành trong rừng
Siêng cầu Phật đạo.
Có người giới đức
Uy nghi đầy đủ,
Sạch như ngọc báu
Để cầu Phật đạo.
Lại thấy Phật tử
Chịu sức nhẫn nhục,
Kẻ tăng thượng mạn
Mắng nhiếc đánh đập
Cũng chịu nhẫn nhịn
Để cầu Phật đạo.
Lại thấy Bồ-tát
Tránh chuyện vui chơi
Và hạng ngu si
Gần gũi người trí,
Tâm trừ loạn động
Nhiếp niệm ở rừng
Ức ngàn vạn năm
Để cầu Phật đạo.
Lại thấy Bồ-tát
Ấm thực thịnh soạn
Trăm thứ thuốc thang
Đem cúng Phật, Tăng,
Y phục cao sang
Đáng giá ngàn vạn,
Hoặc thứ vô giá
Đem cúng Phật, Tăng.
Ngàn vạn ức thứ
Nhà báu Chiên-đàn
Giường nằm hảo hạng
Đem cúng Phật, Tăng.
Cúng thí như vậy
Quý giá bao nhiêu
Cũng vui không tiếc
Cầu đạo Vô thượng.
Lại có Bồ-tát
Giảng pháp tịch diệt,
Dùng bao lời dạy
Vô số chúng sinh.
Lại thấy Bồ-tát
Quán tánh các pháp
Thấy tướng không hai

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giống như hư không.
Lại thấy Phật tử
Tâm không mê đắm,
Dùng diệu tuệ này
Cầu đạo Vô thượng.
Văn-thù-sư-lợi!
Lại có Bồ-tát
Phật diệt độ rồi
Cúng dường xá-lợi.
Lại thấy Phật tử
Xây dựng tháp miếu
Như cát sông Hằng
Tôn trí khắp nước.
Bảo tháp cao đẹp
Năm ngàn do-tuần,
Ngang rộng cân đối
Hai ngàn do-tuần,
Ở mỗi tháp miếu
Có ngàn tràng phan,
Màn ngọc treo rủ
Chuông khánh hòa reo.
Các Trời, Rồng, Thần
Người cùng Phi nhân,
Hương hoa kỹ nhạc
Hay đến cúng dường.
Văn-thù-sư-lợi!
Các Phật tử kia,
Vì cúng xá-lợi
Trang sức tháp miếu
Cõi nước tự nhiên
Đặc biệt đẹp đẽ,
Như cây Thiên thọ
Nở ra hoa lạ.
Khi Phật phóng quang,
Tôi cùng chúng hội
Thấy cõi nước này
Phi thường tốt đẹp.
Thần lực chư Phật
Trí tuệ hy hữu.
Phóng quang thanh tịnh
Chiếu vô lượng cõi.
Chúng tôi thấy được
Điều chưa từng có.
Phật tử Văn-thù
Xin giải chúng nghi.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bốn chúng đều trông
Mong người và tôi
Vì sao Thế Tôn
Phóng quang như vậy?
Phật tử nên đáp
Giải nghi chúng mừng.
Được lợi ích gì
Phóng quang như vậy?
Phật tại đạo tràng,
Diệu pháp đã chứng,
Vì nói pháp đó,
Vì sẽ thọ ký,
Mà hiện cõi Phật
Thanh tịnh trang nghiêm
Và thấy chư Phật.
Duyên này không nhỏ.
Văn-thù nên biết
Bốn chúng Long, Thần
Đang chờ Tôn giả
Cho biết thế nào.*

Lúc bấy giờ Văn-thù-sư-lợi nói với Đại Bồ-tát Di-lặc cùng các Đại sĩ rằng:

–Các thiện nam! Theo tôi suy xét thì nay Đức Phật Thế Tôn muốn nói thời pháp lớn, mưa cơn mưa pháp lớn, thổi pháp loa lớn, đánh trống pháp lớn và diễn pháp nghĩa lớn.

Các thiện nam! Tôi đã từng ở nơi các Đức Phật thời quá khứ đã thấy điềm lành này. Đức Phật phóng hào quang như vậy xong là nói pháp lớn. Cho nên biết chắc rằng hôm nay Phật hiện hào quang xong cũng sẽ như vậy. Phật vì muốn chúng sinh đều được nghe biết giáo pháp mà tất cả thế gian khó tin nên mới hiện điềm lành này.

Các thiện nam! Như vô lượng vô biên kiếp a-tăng-kỳ về trước, lúc ấy có Phật hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn giảng nói chánh pháp, đầu, giữa, rốt sau ba chặng đều rất hoàn thiện, nghĩa lý sâu xa, ngôn ngữ xảo diệu, thuần nhất không hỗn tạp, đầy đủ tướng phạm hạnh trong sạch.

Phật, vì người cầu đạo Thanh văn, nói pháp Tứ đế độ thoát sinh, già, bệnh, chết cứu cánh Niết-bàn; vì người cầu quả Duyên giác, nói pháp Mười hai nhân duyên; vì các Bồ-tát nói sáu pháp Ba-la-mật khiến chứng quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thành tựu Nhất thiết chủng trí.

Tiếp đến có vị Phật cũng hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh, tiếp nữa lại có vị Phật cũng hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh. Cứ như vậy đến hai vạn vị Phật cùng một hiệu là Nhật Nguyệt Đăng Minh và cùng một họ là Phả-la-đọa.

Di-lặc nên biết, vị Phật trước vị Phật sau đều cùng một tên là Nhật Nguyệt Đăng Minh, đầy đủ mười hiệu và những pháp được nói ra, đầu, giữa, rốt sau đều hoàn thiện.

Vị Phật sau cùng khi chưa xuất gia có tám vương tử. Người thứ nhất tên Hữu Ý, thứ hai tên Thiện Ý, thứ ba tên Vô Lượng Ý, thứ tư tên Bảo Ý, thứ năm tên Tăng Ý, thứ sáu tên Trừ Nghi Ý, thứ bảy tên Hương Ý, thứ tám tên Pháp Ý.

Tám vương tử đó có oai đức tự tại đều thống lãnh bốn châu thiên hạ, nghe vua cha xuất gia chứng đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đều bỏ ngôi vua xuất gia theo, phát tâm Đại thừa thường tu hạnh thanh tịnh trở thành Pháp sư, vì thuở trước đã từng vun trồng cội gốc lành nơi ngàn vạn Đức Phật.

Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh lúc đó nói kinh Đại thừa tên Vô Lượng Nghĩa Xứ Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ Niệm. Nói kinh xong rồi, Phật liền ở ngay giữa đại chúng ngồi kiết già nhập chánh định vào cảnh Vô lượng nghĩa xứ, thân tâm không lay động.

Khi ấy trời mưa hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la, hoa Mạn-thù-sa, hoa Ma-ha mạn-thù-sa rải lên Phật và đại chúng. Khắp các cõi Phật nổi lên sáu thứ chấn động. Lúc đó trong hội, các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân cùng các tiểu vương, Chuyển luân thánh vương... tất cả đại chúng được điều chưa từng có, nhất tâm hoan hỷ chấp tay chiêm ngưỡng Phật.

Bấy giờ Đức Như Lai từ tướng lông trắng giữa chân mày phóng hào quang chiếu khắp một vạn tám ngàn cõi ở phương Đông như nay đang thấy các cõi Phật này vậy.

Di-lặc nên biết, khi đó trong hội có hai mươi ức Bồ-tát muốn nghe pháp. Các Bồ-tát ấy thấy ánh sáng chiếu khắp các cõi Phật, được điều chưa từng có, đều muốn biết vì nhân duyên gì phóng quang như vậy.

Khi ấy có Bồ-tát hiệu Diệu Quang có tám trăm đệ tử. Bấy giờ Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh từ trong chánh định, vì Diệu Quang Bồ-tát nói kinh Đại thừa tên Diệu Pháp Liên Hoa Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ Niệm, suốt sáu mươi tiểu kiếp không rời pháp tọa.

Lúc ấy thính giả trong pháp hội cũng đều ngồi yên tại chỗ đến sáu mươi tiểu kiếp thân tâm không lay động, nghe Phật nói pháp, cho là như trong khoảng một bữa ăn. Bấy giờ trong chúng không có một ai hoặc thân hoặc tâm cảm thấy mỏi mệt.

Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh trong sáu mươi tiểu kiếp nói kinh xong rồi liền ở trong chúng Ma, Phạm, Sa-môn, Bà-la-môn và Trời, Người, A-tu-la mà tuyên bố rằng:

–Hôm nay vào lúc nửa đêm, Như Lai sẽ nhập Vô dư Niết-bàn.

Khi đó có Bồ-tát tên Đức Tạng được Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh thọ ký. Phật bảo các Tỳ-kheo rằng:

–Đức Tạng Bồ-tát này tiếp đến sẽ thành Phật hiệu Tịnh Thân Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác.

Thọ ký xong, vào nửa đêm Phật nhập Vô dư Niết-bàn.

Sau khi Phật diệt độ, Bồ-tát Diệu Quang thọ trì kinh Diệu Pháp Liên Hoa trải tám mươi tiểu kiếp vì người giảng nói.

Tám người con của Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh đều theo học với ngài Diệu Quang, được ngài Diệu Quang dạy bảo khiến đều kiên cố nơi đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Các vương tử ấy cúng dường vô lượng trăm ngàn vạn ức Phật xong đều thành Phật đạo. Vị thành Phật sau cùng hiệu là Nhiên Đăng.

Trong số tám trăm đệ tử có một người tên là Cầu Danh. Người này do tham lam danh lợi, tuy có đọc tụng kinh điển nhưng chẳng thông thuộc, phần nhiều quên mất, nên gọi là Cầu Danh. Người này cũng có trồng các nhân duyên căn lành nên được gặp vô lượng trăm ngàn vạn ức chư Phật mà cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen.

Di-lặc nên biết, lúc đó Bồ-tát Diệu Quang không phải ai khác mà là tôi đây, còn Bồ-tát Cầu Danh chính là ngài vậy. Nay thấy điềm lành này không khác xưa kia nên tôi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

xét nghĩ hôm nay Như Lai sẽ nói kinh Đại thừa tên là Diệu Pháp Liên Hoa Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ Niệm.

Bấy giờ Văn-thù-sư-lợi Bồ-tát ở trong đại chúng muốn làm rõ nghĩa trên nói bài kệ rằng:

*Tôi nhớ thuở quá khứ
Vô lượng vô số kiếp,
Có Phật được tôn kính
Hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh
Thế Tôn diễn nói pháp
Độ vô lượng chúng sinh,
Vô số ức Bồ-tát,
Khiến vào trí tuệ Phật.
Khi Phật chưa xuất gia
Có sinh tám vương tử,
Thấy Đại thánh xuất gia
Cũng theo tu phạm hạnh.
Phật nói kinh Đại thừa
Tên là Vô Lượng Nghĩa.
Ở trong các đại chúng
Chỉ dạy rộng phân biệt.
Phật nói kinh ấy rồi,
Liên ngay tại pháp tọa,
Kiết già nhập chánh định
Tên Vô Lượng Nghĩa Xứ.
Trời mưa hoa Mạn-đà
Trống trời tự nhiên vang.
Các Trời, Rồng, Quỷ, Thần
Cúng dường Nhân Trung Tôn
Tất cả các cõi Phật
Tức thời chấn động lớn.
Phật phóng quang giữa mày
Hiện các việc hy hữu.
Ánh sáng chiếu phương Đông
Vạn tám ngàn cõi Phật,
Cho tất cả chúng sinh
Thấy nghiệp báo sinh tử
Lại thấy các cõi Phật
Dùng bảo vật trang nghiêm,
Màu lưu ly, pha lê
Ánh sáng Phật chiếu soi.
Lại thấy những Trời, Người
Rồng, Thần, chúng Dạ-xoa,
Càn-thát, Khẩn-na-la
Đều cúng dường Phật ấy.
Lại thấy các Như Lai*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tự nhiên thành Phật đạo,
Sắc thân như núi vàng
Đoan nghiêm rất đẹp đẽ,
Như ngọc lưu ly sạch
Trong hiện ra tượng vàng.
Thế Tôn trong đại chúng
Giảng dạy nghĩa thâm diệu.
Mỗi mỗi các cõi Phật
Chúng Thanh văn vô số,
Nhờ Phật quang soi sáng
Thấy hết đại chúng kia.
Hoặc có các Tỳ-kheo
Ở tại trong núi rừng,
Tinh tấn giữ tịnh giới
Như giữ ngọc minh châu.
Lại thấy các Bồ-tát
Tu bố thí, nhẫn nhục,
Đông như cát sông Hằng
Nhờ ánh sáng Phật soi.
Lại thấy các Bồ-tát
Thâm nhập các thiền định,
Thân tâm lặng chẳng động
Để cầu đạo Vô thượng.
Lại thấy các Bồ-tát
Rõ tướng pháp tịch diệt,
Đều ở tại nước mình
Nói pháp cầu Phật đạo.
Bấy giờ bốn bộ chúng
Thấy Phật Nhật Nguyệt Đăng
Hiện sức thần thông lớn
Lòng ai nấy vui mừng,
Người người đều tự hỏi
Việc này nhân duyên gì?
Đấng trời người thờ phụng
Vừa từ chánh định xuất,
Khen Bồ-tát Diệu Quang
Là mắt của thế gian,
Mọi người đều tin tưởng
Vâng giữ được Pháp tạng.
Như pháp của ta nói
Chỉ ông chúng biết được.
Thế Tôn đã ngợi khen
Cho Diệu Quang vui mừng,
Liên nói kinh Pháp Hoa
Suốt sáu mươi tiểu kiếp,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không rời khỏi pháp tọa.
Pháp nhiệm mẫu giảng nói
Ngài Diệu Quang Pháp sư
Đều có thể thọ trì.
Phật nói kinh Pháp Hoa
Khiến đại chúng hoan hỷ.
Rồi chính trong ngày ấy
Bảo các trời người hay:
Các pháp nghĩa thật tướng
Đã vì các người nói.
Ta ngay giữa đêm này
Sẽ vào cõi Niết-bàn.
Hãy một lòng tinh tấn
Xa lánh tánh buồn lung.
Chư Phật rất khó gặp
Ưc kiếp được một lần.
Các con của chư Phật
Nghe Phật sắp diệt độ,
Ai nấy đều sầu não
Sao nhập diệt sớm vậy?
Đấng Thánh chúa Pháp vương
An ủi vô lượng chúng:
Cho dù ta diệt độ
Các người chớ lo sợ!
Bồ-tát Đức Tạng đây
Tâm đã được thông thấu
Nơi vô lậu thật tướng;
Kế tiếp sẽ thành Phật
Tên hiệu là Tịnh Thân
Cũng độ vô lượng chúng.
Đêm đó Phật diệt độ
Như củi tàn lửa tắt.
Xá-lợi được phân chia
Xây dựng vô lượng tháp.
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Số như cát sông Hằng.
Lại càng thêm tinh tấn
Để cầu đạo Vô thượng.
Pháp sư Diệu Quang ấy
Vâng giữ Phật pháp tạng
Trong tám mươi tiểu kiếp
Rộng giảng kinh Pháp Hoa.
Tám vị vương tử đó
Được Diệu Quang dạy bảo,
Kiên cố đạo Vô thượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sẽ thấy vô số Phật,
Cúng dường chư Phật xong
Tùy thuận tu đại đạo.
Nối tiếp nhau thành Phật
Lần lượt thọ ký nhau.
Vị sau cùng thành Phật
Hiệu là Phật Nhiên Đăng.
Đạo Sư của Thiên, Tiên
Độ thoát vô lượng chúng.
Pháp sư Diệu Quang ấy
Có một người đệ tử
Tâm thường ôm biếng trễ
Tham đắm vòng danh lợi
Cầu danh lợi không chán,
Thường đến chỗ giàu sang,
Phế bỏ việc học tập,
Quên mất không thông thuộc.
Do vì nhân duyên ấy
Nên gọi là Cầu Danh.
Cũng tu các nghiệp lành
Được thấy vô số Phật,
Cúng dường các Đức Phật
Tùy thuận tu đại đạo,
Đủ sáu Ba-la-mật.
Nay gặp Phật Thích-ca,
Sau này sẽ thành Phật
Tên hiệu là Di-lặc,
Rộng độ các chúng sinh
Số đông không kể xiết.
Sau Phật kia diệt độ
Lười biếng đó là ngài.
Còn Pháp sư Diệu Quang
Nay chính là tôi đây.
Tôi thấy Phật Đăng Minh
Điềm sáng trước như thế.
Cho nên biết rằng nay
Phật muốn nói Pháp Hoa.
Tướng này giống điềm xưa
Là phương tiện của Phật.
Nay Phật phóng hào quang
Giúp bày nghĩa thật tướng.
Các người nay nên biết
Chấp tay một lòng chờ.
Phật sẽ rưới mưa pháp
Đủ khắp người cầu đạo.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Những ai cầu ba thừa
Có chỗ nghi không rõ,
Phật sẽ dứt trừ cho
Khiến hết không còn thừa.*

M